U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců Jaroslava Hubáčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **JUDr. Z. A.**, proti žalovanému: **Finanční úřad Praha - západ**, se sídlem Na Pankráci 975/95, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 5. 1. 2012, č. j. 11 Af 38/2010 - 68,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze zamítl usnesením ze dne 5. 1. 2012, č. j. 11 Af 38/2010 – 68 návrh žalobce (dále jen „stěžovatel“) na vydání předběžného opatření v řízení o žalobě proti rozhodnutí Finančního úřadu Praha – západ (dále jen „finanční úřad“) ze dne 11. 5. 2010, č. j. 138817/10/060940202757, jímž byly zamítnuty námitky stěžovatele proti exekučnímu příkazu ze dne 17. 3. 2010 na přikázání jiné pohledávky. V odůvodnění městský soud uvedl, že návrh stěžovatele neobsahoval žádné konkrétní skutečnosti, na základě kterých by bylo možné dospět k závěru, že jsou splněny podmínky pro vydání předběžného opatření.

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost, ve které uvedl, že poučení o nepřípustnosti kasační stížnosti proti napadenému usnesení je nesprávné. Ust. § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. sice stanoví nepřípustnost kasační stížnosti, ale pro rozhodnutí soudu, které je podle své povahy dočasné. Domáhá – li se stěžovatel návrhem na nařízení předběžného opatření zatímní úpravy poměrů účastníků pro hrozící vážnou újmu, již samotná dikce ust. § 38 odst. 1 s. ř. s. svědčí o tom, že zákonným důvodem pro rozhodnutí soudu není zatímní úprava poměrů účastníků, ale hrozba trvalých následků hrozící vážné újmy, která dočasnou povahu rozhodnutí soudu vylučuje. Argumentace městského soudu, že návrh neobsahoval rozhodné skutečnosti, nesplňuje podmínku určitosti a srozumitelnosti projevu vůle soudu. Neurčité odůvodnění napadeného usnesení zakládá postup soudu, který porušuje procesní právo účastníka jednat před soudem, a neslučuje se tak s právem na spravedlivý proces. Dále stěžovatel poukázal na to, že městský soud měl před vydáním napadeného usnesení ve spise celou řadu podání, ve kterých byly rozhodné skutečnosti i důkazy k prokázání hrozící vážné újmy obsaženy. Městský soud nemůže rozhodnout o návrhu na vydání předběžného opatření jakoby řízení

ve věci samé nebylo. Dále stěžovatel namítal, že i možný argument soudu odůvodňující nepřípustnost nařízení předběžného opatření soudem tam, kde lze návrhu na zahájení řízení přiznat odkladný účinek, odporuje ústavním principům i zákonu. Částka 1 538 045 Kč tvoří mnohonásobek měsíčního příjmu stěžovatele, kterému tak vážná újma sice hrozí, nedosahuje však míry újmy nenahraditelné. Ze shora uvedených důvodů stěžovatel navrhl zrušení napadeného usnesení.

V dalším podání ze dne 3. 3. 2012 stěžovatel uvedl, že podstatou sporu není nic menšího, než jeho vůle dostát, bez ohledu na existenční rizika, své stavovské povinnosti advokáta a za žádnou cenu se nesmířit s pohrdáním čl. 5 Ústavy. Dále obsáhle poukázal na podle svého názoru relevantní širší souvislosti věci (např. vražda JUDr. E. V.).

Finanční úřad ve vyjádření ke kasační stížnosti odkázal na své dřívější vyjádření k návrhu na vydání předběžného opatření a dále poukázal na některé skutečnosti související s předmětným exekučním příkazem. Rovněž uvedl, že se vzhledem k předmětu řízení o kasační stížnosti necítí být nadán odbornou znalostí a kompetencí hodnotit postup městského soudu.

V podání ze dne 18. 3. 2012 stěžovatel uvedl, že zpracovatel vyjádření finančního úřadu nemůže za to, že tam, kde přestávají platit přirozenoprávní principy ústavního a mezinárodního práva nastupuje vláda už ne nacistické, ani socialistické, ale nelidské zákonnosti konzumní společnosti.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou přípustnosti kasační stížnosti stěžovatele.

Podle ust. § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. je nepřípustná kasační stížnost proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné. Rozhodnutí o předběžném opatření je rozhodnutím, které slouží k zatímní, tj. přechodné, úpravě poměrů účastníků (§ 38 odst. 1 s. ř. s.), a to do doby, než se změní poměry nebo než bude pravomocně rozhodnuto o věci samé. Předběžné opatření zaniká nejpozději dnem, kdy se rozhodnutí soudu, jímž se řízení končí, stalo vykonatelným (§ 38 odst. 4 s. ř. s.). Rozhodnutí o předběžném opatření je tedy rozhodnutím dočasným, neboť předběžné opatření má pouze omezenou dobu trvání. Není-li zrušeno soudem, zaniká ze zákona pravomocným rozhodnutím ve věci.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. března 2012

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu